

den Forbindelse, der kan tænkes mellem Lovforslaget og de provisorisk anlagte Befæstningsværter; men i Virkeligheden er Forslaget om Artilleriets og Ingeniørkorpsets Udvidelse fuldstændig uafhængigt af og meget ældre end de provisorisk anlagte Fæstninger. Allerede i 1873 blev Forlangendet derom stillet af den daværende Krigsminister. Alle Krigsministre have siden fremsat Forslag derom. Vi have i Mellemtiden haft Krigsministre af Infanteriet, Kavalleriet, Artilleriet, Ingeniørkorpset og Generalstaben (Afbrydelse) — ja ogsaa af Søværnet, hvoraf man vil se, at det ikke er nogen særlig artilleristisk Opfindelse. Alle ere de komne med Forlangendet derom, fordi denne Udvidelse er nødvendig, det er anerkendt af enhver, som ser paa den Opgave, Hæren har. I 1880 er det ganske vist, at dette Punkt udgik; men jeg vil udtrykkelig hævde, at vi for vort Vedkommende fandt os deri, fordi der, ihvorvel vi mistede dette, dog ved Loven af 1880 blev bundet meget; men jeg ved, at vi paa vor Side udtrykkelig og bestemt toge det Forbehold, at vi stode paa det Standpunkt, vi stode paa, og at vi ved enhver Lejlighed vilde gøre, hvad vi kunde gøre for at faa vor Mening desangaaende sat igennem. Derfor stiller det sig for mig saaledes, at Spørgsmaalet om Udvidelse af Artilleriet og Ingeniørkorpset er uafhængigt af Forbindelsen med de provisorisk anlagte Fæstninger. De ere en paatrængende Nødvendighed og maasse endnu større Nødvendighed, naar vi ingen Fæstninger have. Det er anerkendt fra alle Sider, og den daværende Rigsdagsmand fra Kolding udtalte i 1880, at enhver Regering havde den Pligt altid at forberede det fornødne til Anlæg af Feltbefæstninger omkring i Landet, særlig ved Kjøbenhavn. Det er klart, at lige over for en Feltbefæstning behøves der en større Besætning med Befalingsmænd, end der behøves, naar Befæstningen har en sammenhængende Karakter.

Jeg vil tillade mig at nævne en anden nødvendig og paatrængende Foranstaltning, som ogsaa er en Udfyldning af en Løkke i Lovloven. Det er de Foranstaltninger, som ere foreslaaede med Hensyn til Forplejningskorpset. I 1880 blev der oprettet flere ny Afdelinger; men da man ikke kunde blive enige om Intendanturkorpsets Ordning, fandt man sig i at udflyde dette Spørgsmaal til en senere Fremtid. Ganske vist troede man ikke den Gang, at det skulde vare saa længe; thi lige siden 1868 har Forplejningskorpsets Revision staaet som noget, der hvert Aar skulde forelægges, og endnu den Dag i Dag er man ikke kommen

— saa vidt jeg erindrer — til desangaaende at kunne faa en Betænkning, og det er klart, at naar der organiseres Afdelinger, kunne de ikke undvære det nødvendige Administrationspersonale dertil. Med Hensyn til dette Korps er der en Retteelse, der hører ind under, hvad jeg kalder anden Gruppe, nemlig de Foranstaltninger, som sigte til at bøde paa Ulemper, der have vist sig i den bestaaende Organisation, idet det har vist sig, at den i 1868 indførte Reservereintendantinstitution ikke har svaret til Forventningerne. Derfor er Forholdet nu, at i Tilfælde af Krig vil der behøves ikke mindre end 167 selvstændige regnskabsførende Hoster, men dertil har man, fordi denne Institution ikke har svaret til Forventningerne, for Tiden kun 63 uddannede Folk. Det vil altsaa ses, hvor nødvendigt det ogsaa er at bøde herpaa, thi det er jo klart, at ikke alene for Statens Skyld er Regnskabsvæsenet af overordentlig Betydning, men for Hærens Skyld er alt, hvad der vedrører Hærens Forsyning og Forplejning med Munderings-sager, jo noget, som spiller en saa stor Rolle, at en Hær i Virkeligheden ikke kan fyldestgøre den Opgave, den skal, naar ikke disse Forhold ere ordnede forsvarelig. Og i den Henseende skal jeg minde Dem om, hvilke Bebrejdelser der i 1864 blev fremsat paa Grund af de Mangler, som den Gang vare til Stede ved Intendanturvæsenet, noget, som i øvrigt ikke skyldtes Mangel paa Sver hos alle de paagældende Folk, men som derimod skyldtes Mangel paa tilstrækkelig Forsyning med fuldt uddannede Kræfter.

Da jeg derved er kommen over til, hvad jeg vil kalde den anden Gruppe af Forslag, skal jeg endnu tilføje et Par Eksempler. Der blev i 1880, for at imødekomme et her i Tinget fremsat Ønske, med Hensyn til Bagttjenesten i Garnisonsforhold gjort et Forsøg med Etablering af den under Navnet Novemberhold almindelig bekendte Ordning for Fodfolkets Vedkommende. Det var et Forsøg, hvorved man søgte at lempe Forholdene for de paagældende. Jeg har det Indtryk, at det er fuldt berettiget, naar den højtærede Krigsminister i Motiverne har udtalt, at der med Hensyn til denne Ordning har vist sig væsentlige Ulemper, saa vel med Hensyn til Mandstabsens Uddannelse som med Hensyn til Befalingsmændenes Anvendelse, og jeg finder det derfor fuldt naturligt, at han har fremsat Forslag til Ændring deri. Om dette fuldt vil tilfredsstille Ønskerne fra Fodfolket, kan jeg naturligvis ikke vide, men der er for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at dette, sammenlignet med de nuværende Forhold, ogsaa fra Uddannelsens og